

Un mal negoci

JOAQUIM NADAL I FARRERAS

Té tota la raó Antoni Escudero, president de l'Associació d'Hosteleria de Girona i província quan diu que ha faltat capacitat de reacció i lideratge en el tema de la pèrdua de vols i passatgers a l'aeroport de Girona. Hi ha hagut una condescendència complaent que ha fet creure que s'acceptava, sense rèplica, la fatalitat negativa de la retirada creixent de la companyia Ryanair de l'aeroport de Girona. Hi ha hagut també un interès per fer creure que tota la responsabilitat se situa a la teulada d'AENA i al paper de discriminació positiva que les taxes feien a favor de l'aeroport del Prat. Quedi clar que no tinc cap interès a fer la defensa d'AENA, sobretot perquè no em pertoca, però sobretot perquè crec que el perjudici greu que s'ha infligit a l'economia de Girona no és responsabilitat directa de l'ens, sinó de l'abandonament d'una línia de col·laboració que s'havia mantingut fins ara.

Efectivament, posem que l'aeroport de Girona hagi perdut, encara que n'ha perdut més, en el darrer any 1.500.000 passatgers. Sabem amb força certesa que d'aquests només 400.000 s'han desplaçat a l'aeroport de Barcelona. La resta, els que siguin, s'han perdut en el núvol o han anat a aeroports de fora de l'Estat espanyol. Deixem que, fent números rodons, l'aeroport de Girona i el conjunt de Catalunya han perdut en el darrer any 1.000.000 de passatgers. Si fixem la despesa mitjana de cadascun d'ells en 500 euros (hi ha qui diu que són 800, però no ho vull fer gros), tenim que s'han perdut 500.000.000 d'euros en un sol any.

Algú rescabalarà l'economia de Girona i, per extensió, la catalana d'aquest greu perjudici? Som conscients de la dimensió del mal que s'ha fet amb alguna decisió errònia al voltant d'aquesta qüestió? Algú sap res del vol de Madrid compromès suposadament per Spanair? Algú sap res d'alguna alternativa significativa en termes quantitativs i qualitativs a la companyia irlandesa?

I, per altra banda, si com es diu amb tanta freqüència el tema són les taxes i la gestió individualitzada de l'aeroport de Girona, com és que costa tant de concretar una proposta i una oferta des d'aquí per tirar-ho endavant? Algú creu realment que tal com estan les coses tenim ben enfocat el camí cap a la reactivació i el relleu de l'aeroport de Girona?

Si les pèrdues per a l'economia gironina són les que diem, no trobeu que escatimar cinc milions d'euros haurà estat un mal negoci?

Però posats a fer, canviem de plantejament. Mirem-ho des d'una altra òptica.

Al mes de desembre de 2010, CiU i PSC vàrem tancar, a través de representants del més alt nivell, un doble acord. D'una banda, el PSC no mostraria la seva oposició per continuar ajudant a Spanair a sortir de la crisi, fins a un límit raonable i que no significués posar en risc les pròpies finances de la Generalitat i la mateixa viabilitat del projecte. Vam acordar que a cada nova ampliació de capital comentariem la prudència de l'aportació i l'horitzó del pla de negoci. Així mateix, CiU acceptaria la validesa del preacord que el Govern sortint acabaria firmant amb la companyia Ryanair per tal de donar continuïtat a la seva operativa als aeroports de Girona, Reus i Lleida.

Avui, però, les coses han canviat radicalment. S'han succeït, sense consulta prèvia i amb un silenci discret i respectuós del PSC, dues ampliacions de capital de Spanair, la darrera de les quals se situa al voltant dels 50.000.000 d'euros. Des de molt al principi i com una primera víctima de les retallades, ja vam saber que el nou Govern no pensava fer cas del preacord amb Ryanair, que el denunciaria i acabaria confrontant-se amb la companyia irlandesa excusant-se en el seu to intransigent i mal educat a l'hora de negociar amb una institució. De fet, el llenguatge de Ryanair és el llenguatge dels privats. El mateix llenguatge que les majors van utilitzar amb el Departament de Cultura de la Generalitat. "No ens parli de quotes, parli'ns si us plau d'espectadors". "Si situa el tema fora del debat lingüístic i el situa en termes de mercat ens entendrem de seguida". I això,

naturalment, sense que ni uns ni altres pensessin que enfocades les coses així existia un menysteniment cap a la llengua catalana. Es tractava més aviat de superar l'atzucac per la via pràctica.

Aquest sentit de la practicitat de les coses tangibles, que CiU havia utilitzat amb tanta precisió en el passat, és el que sembla raonable de reclamar ara amb relació als problemes concrets que afecten l'aeroport de Girona i els altres aeroports catalans tret del de Barcelona.

Després, naturalment, ens podem posar tots d'acord per reclamar la transferència de les competències i de la gestió de Girona, Reus i Sabadell. Mentrestant, però, tot és molt més simple i se situa en un terreny pragmàtic: trumfos són trumfos i tota la resta històries de la vora del foc.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/10/14/negoci/522206.html?utm_source=rss